

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

4.4.2011

B7-0262/2011

ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

benyújtva a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseleje nyilatkozatát követően

az eljárási szabályzat 110. cikkének (2) bekezdése alapján

az elefántcsontparti helyzetről

Charles Goerens, Marielle De Sarnez, Ramon Tremosa i Balcells, Marietje Schaake, Kristiina Ojuland, Sonia Alfano
az ALDE képviselőcsoport nevében

RE\863442HU.doc

PE459.799v01-00

HU

Egyesülve a sokféleségben

HU

Az Európai Parlament állásfoglalása az elefántcsontparti helyzetről

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Elefántcsontpartról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2010. december 16-i állásfoglalására¹,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának határozataira, az Afrikai Unió és a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közösségének (CEDEAO) határozataira,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a „lappangó” polgárháború és a status quo hónapjait követően március végén teljesen kaotikus helyzet alakult ki, és mivel az Alassane Dramane Ouattarához hű erők csaknem az ország egész területét ellenőrzésük alá vonták, és most arra készülődnek, hogy végső támadást intézzenek az elnöki palota ellen Abidjanban,
- B. mivel a fosztogatások, a megtorlások és a véres elszámolások mindennapossá váltak, és féltő, hogy a következő hetekben – főleg, ha nem sikerül politikai megoldást találni – a helyzet még súlyosabbra fordul,
- C. mivel a Vörös kereszt és a Caritas beszámolóí szerint legalább 800 embert – feltehetően a guéré közösség tagjait – mészároltak le az ország nyugati részén fekvő Duekoue városában,
- D. emlékeztetve arra, hogy Alassane Dramane Ouattarát a nemzetközi közösség a 2010. november 26-án tartott elnökválasztások győzteseként törvényes elnöknek ismerte el, és a jelenlegi helyzet oka az, hogy a korábbi elnök, Laurent Gbagbo megtagadta a hatalom átadását,
- E. mivel az ellenségeskedéseknek már több, mint félezer áldozata van, és egymillió ember kényszerült elhagyni lakhelyét,
- F. mivel az elmúlt négy hónap eseményei rendkívül negatív gazdasági hatást gyakoroltak Elefántcsontpartra és Nyugat-Afrika egészére,
- G. mivel az elefántcsontparti kormány által 2003. október 1-jén kiadott nyilatkozat 12. cikkének (3) bekezdése értelmében Elefántcsontpart elfogadja a Nemzetközi Büntetőbíróság illetékességét az ország területén 2002. szeptember 19-e óta elkövetett bűncselekmények tekintetében,
1. úgy véli, hogy a legfontosabb teendő a polgári lakosság védelme, tekintettel a fegyelmetlen milicisták jelenlétére, akik ellenőrizhetetlen cselekményekre lehetnek képesek; kéri, hogy az Egyesült Nemzetek elefántcsontparti művelete (ONUCI) – amely

¹ Az e napon elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0492.

erre megbízást kapott – ebben a szellemben lépjen fel, ideértve az erő alkalmazását is, különösen az etnikai alapon történő „kollektív büntetések” elhárítása érdekében; hangsúlyozza az ENSZ főtitkára, Ban Ki Moon a konfliktus részes feleihez intézett nyomatékos felszólítását, amely szerint nem szabad a „bosszú logikáját” követniük;

2. kéri Elefántcsontpart törvényes hatóságait, hogy minden erejükkel, különösen a megtorlások tilalma és elkövetőinek megbüntetése révén biztosítsák a jogállamiság visszaállítását, és sújtsák szankciókkal az erőszakot alkalmazó vagy arra felbujtó személyeket;
3. ismételten elítéli, hogy a távozó elnök, Laurent Gbagbo nem volt hajlandó elismerni az elnökválasztás eredményét, amiért az elefántcsontparti nép súlyos árat fizetett – több százan vesztették életüket, és százezrek kényszerültek lakhelyük elhagyására –, és nyomatékosan felszólítja a volt elnököt, hogy haladéktalanul mondjon le, és adja meg magát a törvényes hatóságoknak;
4. kéri, hogy állítsák vissza a demokráciát Elefántcsontparton és tartsák tiszteletben a nép szavazással kinyilvánított akaratát, valamint emlékeztet arra, hogy a nemzetközi közösség támogatja Outtara urat, a 2010 novemberében tartott elnökválasztások törvényes nyertesét;
5. emlékeztet arra, hogy az erőszakot elkövetőit felelősségre fogják vonni, és hangsúlyozza, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság kijelentette, „készen áll az emberiség elleni bűncselekmények elkövetőivel szembeni gyors fellépésre”; emlékeztet arra, hogy Elefántcsontpart továbbra is a Nemzetközi Büntetőbíróság főügyészségének előzetes vizsgálata alatt áll;
6. kéri, hogy a háborús bűnöket és az emberiség elleni bűntetteket elkövető személyek a büntetlenség semmilyen formájában se részesülhessenek; üdvözli az ENSZ határozatát egy nemzetközi vizsgálóbizottság felállításáról – amelynek feladata feltárni az emberi jogoknak a helyszínen tartózkodó erők által elkövetett megsértését –, valamint kifejezi azon kívánságát, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsa a Nemzetközi Büntetőbírósághoz folyamodjon;
7. különösen elítéli a nehézfegyverek polgári lakossággal szemben történő használatát, valamint az ENSZ erők elleni támadásokat, a bírói ítélet nélküli kivégzéseket és a nemi erőszakot – azaz valamennyi és bármely fél részéről elkövetett erőszakot –, amelyek az emberiség ellen elkövetett, a Nemzetközi Büntetőbíróság által büntethető bűncselekményeknek minősíthetők;
8. üdvözli az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2011. március 30-i határozatát – és kéri az Afrikai Uniót, hogy tegye ugyanezt –, amely szankciókat szab ki Gbagbo úrral szemben, valamint célzott intézkedéseket tartalmaz azokkal a személyekkel és csoportokkal szemben, akik és amelyek szembefordulnak a békefolyamattal és a nemzeti megbékélés folyamatával; hangsúlyozza a fent említett intézkedések gyors és hatékony végrehajtásának jelentőségét, szem előtt tartva az érintettek az országból való elmenekülésének lehetőségét is;
9. úgy véli, hogy a konfliktus befejeződését követően elengedhetetlenül szükség van „az

igazság és a megbékélés bizottságának” felállítására – miként az annak idején Dél-Afrika esetében is történt – annak érdekében, hogy az emberi jogokkal való visszaélésekre fény derüljön, és az áldozatok jogai érvényesüljenek;

10. nyomatékosan hangsúlyozza a humanitárius segélyekkel és az ország újjáépítéséhez nyújtott támogatással kapcsolatban tett ígéretek teljesítésének jelentőségét az elefántcsontparti nép szükségleteinek kielégítése, valamint a lakhelyükről elköltözni kényszerülő személyek és menekültek növekvő számának visszaszorítása szempontjából;
11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az ENSZ Biztonsági Tanácsának és főtitkárának, az Egyesült Nemzetek elefántcsontparti műveletének (ONUCI), az Afrikai Unió intézményeinek, közöttük a Pánafrikai Parlamentnek, a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közösségének (CEDEAO), az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek, valamint az Európai Unió tagállamainak.